

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1732/2024
10.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Владиславе Милићевић и Иване Рађеновић чланова већа, у парници тужиоца АА из ... , чији је пуномоћник Јелена Вуксановић, адвокат из ... , против тужене Републике Србије, Министарства одбране, Војне поште број 4445 Лесковац, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1704/2023 од 15.11.2023. године, у седници одржаној 10.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1704/2023 од 15.11.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1704/2023 од 15.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1704/2023 од 15.11.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда Основног суда у Лесковцу П1 324/2022 од 24.01.2023. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев, којим је тражено да се тужена обавезе да тужиоцу на име накнаде штете због кашњења у исплати накнаде трошкова у вези са решавањем стамбеног питања за период од 01.04.2011.године до 06.09.2017. године, исплати укупан износ од 693.007,07 динара, са законском затезном каматом од 04.09.2020. године до исплате, и одређено је да се трошкови поступка не досуђују.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном („Службени гласник РС“, број 72/11... и 10/23 - други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу

или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... и 10/23 - други закон), Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиоца, као запосленог код туженог, за исплату припадајуће законске затезне камате због кашњења у исплати накнаде за решавање стамбеног питања за период од 01.04.2011.године до 06.09.2017. године, која је исплаћена у једнократном износу без обрачунате законске камате због кашњења у исплати. Имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, као и начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева, о захтеву тужиоца, одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучено о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. Како одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, то одлуке нижестепених судова којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању, не представљају нужно и различито поступање суда у истој правној ствари. Разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити. Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 04.09.2020. године, поднеском од 28.12.2022. године тужба је преиначена повећањем захтева којим је тужилац тражио исплату 693.007,07 динара, што чини и вредност побијаног дела правноснажне пресуде, а што према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представља износ испод 40.000 евра.

Предмет спора у овој парници не односи се на заснивање, постојање и престанак радног односа, у ком случају би ревизија била дозвољена применом члана 441. ЗПП, већ је предмет спора новчано потраживање, дозвољеност ревизије цени се по општим правилима о дозвољености ревизије у имовинско-правним споровима.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан преиначења тужбе, то је

Врховни суд нашао да ревизија тужиоца није дозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**